

N:o 89.

Af Herr M. Andersson i Gripenberg: Med förslag till förändrade bestämmelser rörande deltagande i kostnaden för uppförande och underhåll af tingshus och häradshäkte.

Det är känt och måste erkännas, att en stor orättvisa ligger deri att blott en del af jorden skall vara underkastad skyldigheten att bygga och underhålla för hela häradet behöfligt tingshus och häradshäkte, och deremot en annan del af jord, samt de som ega verk och inrättningar eller bedrifva fabriks- eller annan rörelse skola vara helt och hållet befriade för deltagande uti detta onus. Ingen lär kunna påstå att icke de som ega ena eller andra slaget, äro i lika behof af lagens skydd, och då så är, hvad är då billigare än att alla de som behöfva skydd af lag, gemensamt bidra till kostnaden uti uppförandet och underhållet af de hus hvori lag skall skipas och brottslingar förvaras. Ehuru jag till följd af den jords natur jag eger, är en bland dem, som för närvarande ej är skyldig, att med ett öre deltaga uti kostnaden för uppförande och underhåll af omförmälda hus, känner jag mig manad att ännu en gång påyrka rättelse uti förberörde missförhållande och anhåller derför att Riksdagen behagade, med upphäfvande af 4 § i 26 kapitlet Byggningsbalken stadga, att denna paragraf hädanefter skall erhålla följande förändrade lydelse:

Tingsbyggning skall hvart härad bygga å vanlig tingsstad, eller der Konungens Befallningshafvande pröfvar det för allmogen lägligast, sedan rätten deröfver hörd är.

Der skall vara en stufva så stor, som tarvas, och två kamrar; och vare häradet skyldigt den byggning uppehålla.

Vid hvart tingsställe skall ock ett fångelse vara, der missgerningsmän må i förvar hållas. För dessa byggnaders uppförande och underhåll skall kostnaden gäldas i samma ordning som rörande kommunalutskylder i allmänhet är stadgadt.

Stockholm den 26 Januari 1884.

Magnus Andersson,
fr. Jönköpings län.

N:o 90.

Af Herr J. Jonasson i Gullaboås: Om indragning af anslaget till indelta arméens och Vermlands fältjägarcompes vapenöfningar samt beloppets användande till annat ändamål.

I alla kretsar och sammankomster framställes den frågan: Hvad är orsaken att en sådan massa af svenska folket öfvergifver sitt fädernesland och reser till Amerika och andra verldsdelar, icke allenast arbetare utan äfven en mängd jordbrukare? Svaret blifver af de flesta: De dryga skatter som med hvarje år förökas och den stora bristen på arbetsfolk. Ty de arbetare, som icke emigrera, vända sig till jernvägsarbete, fabriker och andra industrier, så att hvad jordbrukaren har kvar är gubbar och barn. Och dessa måste födas på fattigvårdens bekostnad, om jordbrukaren dock nödgas köpa brödet till dem. De enda arbetskrafter som äro kvar äro soldater, båtsmän och deras vederlikar, och dessa skall man aflöna utan att hafva någon arbetshjelp af dem under den egentliga bergningstiden, emedan de då äro borta på sina öfningsmöten.